

De andere wereld

Onno Kusters

“My father’s glazed face in my own waning
And craning...”

Seamus Heaney, ‘District and Circle’

I

1

Op zoek naar een tweedehands epos –
desnoods een eigen, zolang het als nieuw is
– struin ik de stalletjes af op het Spui.

Vrijdag, de zon onderweg naar het westen,
de wind als een zeis uit het oosten: kraag
omhoog, handen gebald in mijn vacht,

word ik schijnbaar vanzelf voortbewogen
meer dan beweeg ik mij voort langs het
voortreffelijke, moeilijke, zeldzame woord.

2

Een handelaar wenkt me, hij ziet wat ik zoek.
Hij peilt mijn gelaat, mijn getekende ogen,
de trek om mijn mond, de knik in mijn tred,

ziet in mij een man uit zo'n broos foliant.
Stelt geen vraag dus, maar bukt zich en vist
uit een teerdoeken boodschappentas

een gebonden, wat verweerd exemplaar:
de rug ongebroken, het naamloos voorplat
op een asvlek (een Rorschach-) na glanzend.

3

Hij reikt het me aan uit zijn benige vingers,
van onder zijn mocro-muts schittert een blik
die me weerspiegelt: ik zie mezelf staan,

in zichzelf geschopt schepsel, spelende man
aan wie een *terrible beauty* passeerde,
de lofzang van wie zijn diepgravend, uitputtend

werk heeft gedaan. Zo licht als het mij valt
het zwaard dat maar in me blijft snijden te zien,
zo als een bijl slaat de duisternis in.

4

Nu ik toch nergens naartoe ging, de tijd had,
besloot ik het boek in mijn hand uitgebreid
te bekijken: het glanzend, vleesjurkrood

stofomslag (weerkeer lijkt soms zo nabij),
binnenflap verschoten, of het jaren aaneen
verso naar buiten gedraaid had gelegen.

Geen paratekst te zien: geen Franse titel,
colofon, geen ISBN, alleen
maar inhoud: Baskerville op zwaar papier.

5

(Kom daar maar eens om, bij een Kindle.
Het gevoel iets in handen te hebben
dat gewicht heeft, met je meeleeft, zichtbaar,

voelbaar een heus einde heeft en een begin.
Dat je vasthoudt. Sterkt. In het midden
een leeslint. Al zit het permanente hem niet

in het vlak waarop de letters te kijk staan
die wat ook bezingen, maar in de diepte:
in het vluchtige dat toch bezonk.)

6

Alleen maar inhoud: Baskerville op zwaar papier.
Honderdtwintiggrams elk vel dat in een waaiër
zich als was het vertrouwd, vouwde naar mijn hand.

En wat ik, hier en daar een canto kortelings
in me opnemend begreep, was dat dit leek
op het verhaal dat ik mezelf had aangericht.

Eloquenter dan ik zelf zou kunnen, schreef hier
een oogverblindend dichter korzelig
van wat passeerde en wat bleef in het verschiet.

Voor deel II en III: zie *Poëziekrant* juli 2012 of vraag de auteur,
onno.r.kosters@gmail.com